tets rolle i forhold til foreningen og til det faktum at det er blitt opprettet tre andre psykologutdanninger i Norge. Den i Bergen er til og med eget fakultet, noe instituttet hittil ikke har oppnådd. Det er ikke omtalt, dessverre.

Jeg håper å ha formidlet at *Klinikk og laboratorium* dekker utbyggingen av Psykologisk institutt til et stort hus med mange ulike rom på en fengende måte. Jeg synes den har noe å gi alle som jobber innen psykisk helsevern og dem som ellers interesserer seg for psykologi og psykologer.

Alv A. Dahl
 Kreftklinikken
 Radiumhospitalet
 Oslo universitetssykehus, Rikshospitalet

Dennis A.B.B. Selset – uredigert og ærlig

Selset DABB.

ADHD

Uredigert og ærlig. 125 s. Rasta: Forlaget
 Norske Bøker, 2009. Pris NOK 199
 ISBN 978-82-8112-139-3

Innhold og form i denne utgivelsen dekket best av forfatterens egne utsagn: «Jeg ser meg selv som en filosof. Problemet kommer først når budskapet skal frem. For tanker hører hjemme i kaosets verden.

Man må da skrive i kaos og bruke ord man tenker, selv om de ikke alltid er riktig fremført språkmessig. Jeg synes det er kjempegøy å filosofere og lage meg teorier om alt mellom himmel og jord, psykologiske og filosofiske teorier.»

I tråd med dette kommer han med sine personlige synspunkter på det meste i livet – kjærlighet, død, familie, barndomsminner, sykdom, mobbing, utagering, opplevelse av avvik, erfaringer med offentlige instanser og mye mer. De ulike betraktningene kommer i en form som mest minner om spontane assosiasjoner i hverdagen. Det kan virke som om forfatteren har prøvd å ta for seg ett hovedtema i hvert av de 13 kapitlene. Imidlertid ser det ut til at assosiasjonene kommer under skrivingen, slik at nye temaer stadig dukker opp. Ett eksempel er når Selset kommer inn på seksuelle overgrep mot barn, assosierer han videre til psykiatrisk ettervern og sier: «Hva fan er det for slags ettervern? Pul oss i ræva, bank oss opp, kle oss nakne og deretter spark oss som bikkjer.» Dette blir etterfulgt av anklager mot «dere», som sannsynligvis

er ment å være vanlige samfunnsborgere – om at «Dere har sviktet fullstendig» og at «Deres lille innskrenka verden og deres lille evne til å forstå hva dere gjør, faktisk blir gjennomskuet av noen der ute».

Dette er på mange måter trist lesning. Selset beskriver store egne savn, stor usikkerhet og uttalt mistro mot de fleste av sine medmennesker.

Er så dette en bok om AD/HD? Svaret er nei. Selset lover at han skal «gi et mer forenklet oppsett på hva ADHD er og hvordan vi kan ha det med oss selv til tider». Dette løftet holder han ikke, så det kommer ikke mer om AD/HD. Noen steder beskriver han opplevelser som han forklarer gjennom diagnosen AD/HD. Denne anmelder mener at Selset, som svært mange andre, bruker AD/HD som en forklaring på tanker og handlinger som ikke med rimelighet kan knyttes til denne sykdommen.

Bokens tittel burde kanskje ha vært «Dennis A.B.B. Selset – uredigert og ærlig». Innholdet vurderes å være så uredigert at det ser ut som om forlaget ikke har hjulpet Selset slik at tankene hans presenteres på en mer helhetlig måte.

Pål Zeiner
 Barne- og ungdomspsykiatrisk avdeling
 Sykehuset Buskerud
 Drammen

Foreldreinformasjon om for tidlig født

Saugstad OD.

Når barnet er født for tidlig

222 s, ill. Oslo: Spartacus forlag, 2009.
 Pris NOK 339
 ISBN 978-82-430-0450-4

Siden forekomsten av for tidlig fødte barn ikke ser ut til å gå ned og flere av de mest umodne barna vil overleve nyfødtperioden, vil denne utgivelsen være aktuell for en stadig større andel av foreldrepopulasjonen. Ola Didrik

Saugstad har skrevet for foreldre om det å få et barn som kommer for tidlig.

Boken tar opp fire temaer. Den første delen handler om det å være for tidlig født – befruktningen, hvordan fosteret dannes og utvikles, selve fødselen og hvordan barnet tas imot på nyfødtintensivavdelingen. Neste del omhandler sykdommer og skader hos det for tidlig fødte barnet. I tredje del diskuteres omsorg og behandling i nyfødtperioden,

og i den siste handler det om foreldrenes rolle og oppfølgingen.

Denne boken tar opp vanskelige medisinske og etiske temaer. Nyfødtmedisinen representerer på mange måter det mest teknifiserte feltet av pediatrien. Likevel klarer forfatteren å fremstille stoffet forståelig også for lekfolk.

Som lege er det litt vanskelig for meg å si hvordan denne utgivelsen vil bli oppfattet av primærmålgruppen, nemlig foreldre til for tidlig fødte barn. En hovedstyrke er at boken er lettfattelig – forfatteren har klart å gjøre vanskelige emner forståelige for vanlige folk. Man får en fin oversikt og innføring i nyfødtmedisinen omkring det for tidlig fødte barnet. Teksten er velskrevet, men kan kanskje bli for detaljert i beskrivelse av sykdommer og prosedyrer når man tenker på at primærmålgruppen er foreldre uten medisinsk kompetanse. To slike eksempler er omtalen av bronkopulmonal dysplasi (BPD) og prematuritetsretinopati (ROP), som blir vel spesialisert. Det vil nok kun være de spesielt interesserte foreldrene som leser alt, men dette er jo en avveining forfatteren har gjort. Personlig synes jeg grundigheten mer styrker enn svekker denne boken, som vil være nyttig også for medisinstudenter og nyfødtintensivsykepleiere samt assistentleger under spesialisering i pediatri som en første innføring innen neonatologien.

«Martin» går som en rød tråd gjennom det hele. Dette personliggjør innholdet på en pedagogisk fin måte og setter stoffet inn i en realistisk sammenheng. Jeg er litt skuffet over hvor liten plass langtidsoppfølging av barna har fått. Forfatteren kunne ha gitt noen konkrete råd til foreldrene om hvordan de skal forholde seg når det hos barnet etter hvert kommer frem oppmerksomhetsvansker, spesifikke lærevansker, angst og problemer ved vennerelasjoner. Instanser som habiliteringstjenesten og pedagogisk-psykologisk tjeneste (PPT) er ikke nevnt.

Likevel har foreldre her fått en god oversikt over livet på nyfødtintensivavdelingen for de minste barna og hvilke utfordringer man står overfor i nyfødtperioden og tiden etterpå. Når barnet er født for tidlig bør være tilgjengelig for foreldre og ansatte ved nyfødtintensivavdelingene i Norge.

Jon Skranes
 Institutt for laboratoriemedisin,
 kvinne- og barnesykdommer
 Det medisinske fakultet
 Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet